

ADMINISTRACION
DE JUSTICIA

**JUTJAT CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU NÚM. 2
VALÈNCIA**

Procediment: Sol·licitud d'entrada en domicili núm. 177/07

INTERLOCUTÒRIA

València, 20 d'abril de 2007-04-20

FETS

ÚNIC.- El present expedient s'inicia en virtut de sol·licitud d'entrada en el centre reemissor de TV, propietat d'Acció Cultural del País Valencià, situat al cim del Mondúber, a la localitat de Xeresa, per part de la Direcció General de Promoció Institucional, per tal de procedir a l'execució forçosa de l'acord de data 20.02.07, que va desestimar el recurs d'alçada interposat per Acció Cultural del País Valencià contra l'acord de data 09.01.07, que incoava procediment sancionador i la mesura provisional de cessament de les emissions en un termini de deu dies hàbils, amb l'advertència d'execució subsidiària.

FONAMENTS JURÍDICS

PRIMER.- La Directora General de Promoció Institucional de Presidència de la Generalitat Valenciana, va sol·licitar autorització d'entrada en el centre reemissor de TV situat al cim del Mondúber, a la localitat de Xeresa; va exposar que havia sigut dictada una resolució de data 09/01/07, que incoava procediment sancionador contra Acció Cultural del País Valencià, per emissions no autoritzades amb tecnologia digital terrestre dels programes de la televisió pública autonòmica de Catalunya en, entre d'altres, el centre reemissor indicat; es va acordar, com a mesura provisional en la resolució d'incoació del procediment, el cessament de les emissions, i es va concedir a l'expedientada un termini de deu dies hàbils per a fer efectiva la mesura, amb l'advertència d'execució forçosa; esta resolució va ser notificada el dia 15/01/07; per part de l'expedientada va ser interposat recurs d'alçada, que resultà inadmes pel que fa a l'acord d'incoació de l'expedient i desestimat pel que fa a la mesura provisional de cessament de les emissions i pel que fa a la sol·licitud de suspensió de l'execució d'esta mesura.

SEGON.- Una vegada conferit el trasllat de la petició de l'administració a la part interessada, esta presentà un escrit al·legant la falta de competència de l'administració actuant, la falta d'apariència de legalitat, ja que el

GENERALITAT
VALENCIANA

PAPEL DE OFICIO

ADMINISTRACION
DE JUSTICIA

procediment sancionador seguit per l'administració sol·licitant no era el legalment previst i aplicable perquè no podia exercir competències sancionadores en no tenir atribuïdes les competències substantives i la manca de proporcionalitat de la mesura ja que es tractava de l'execució forçosa d'una mesura provisional, dictada en l'acord d'incoació de l'expedient, sense haver-se tramitat i resolt l'expedient sancionador i per suprimir i restringir drets com els drets fonamentals d'intimitat i inviolabilitat del domicili, llibertat d'expressió i de recepció d'informació i el dret a la reciprocitat de les emissions televisives, llibertat de difusió, recepció i emissió dels serveis televisius en el territori UE, no estant justificada la necessitat de la mesura provisional per a assegurar l'eficàcia de la resolució que poguera recaure, ni resultar motivada, considerant que la sol·licitud d'autorització judicial per a precintat les instal·lacions avança el resultat de l'expedient sancionador.

De l'escrit d'al·legacions de la interessada es va conferir trasllat a l'administració sol·licitant, que va presentar escrit on al·legava la competència de la Generalitat per a adoptar la mesura la suspensió de la qual se sol·licita, la seua competència en el procediment sancionador i la no desproporció de la mesura, perquè s'hi tracta d'evitar el manteniment dels efectes de la infracció i el dany per a l'interès públic, evitant situacions d'il·legalitat; s'ha de posar fi a estes irregularitats, estant prevista esta mesura en l'article 25.1 de la LLei 31/87 d'Ordenació de Telecomunicacions, modificada per la LLei 10/2005, considerant que no es vulneren drets fonamentals, perquè és necessari obtenir una concessió administrativa per a accedir a la gestió del servei públic de televisió digital terrestre a través del procediment de concurs o conveni entre comunitats autònomes, que justifica la limitació de l'espai radioelèctric, la qual cosa impeditx una actuació inicialment lliure i imposa la distribució, per part de l'Administració, de l'espai limitat, entre un nombre limitat d'aspirants.

TERCER.- La jurisprudència del Tribunal Constitucional, Tribunal Suprem i Tribunals de Justícia, ha destacat la funció judicial en l'autorització d'entrada en domicili, considerant, com posa de relleu, entre d'altres, la sentència dictada pel TSJ d'Andalusia, que:

"Para resolver las cuestiones planteadas ha de tenerse en cuenta que la Administración, al amparo de la llamada autotutela administrativa, puede ejecutar directamente sus propios actos, pero en la medida en que ello constituye un presupuesto inherente a las facultades exorbitantes de la Administración, ésta puede ser excepcionada por una Ley imponiendo la intervención de los Tribunales a la hora de ejecutar los actos administrativos en determinados supuestos. El artículo 95 de la Ley 30/1992 dispone que <las Administraciones Públicas, a través de sus órganos competentes en cada caso, podrán proceder, previo apercibimiento, a la ejecución forzosa de los actos administrativos>, establece como excepcionales al principio general <los supuestos en que se suspenda la ejecución de acuerdo con la Ley o cuando la Constitución o la Ley exijan la intervención de los Tribunales>; y, por su parte, la Ley 29/1998 de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa, en cumplimiento de tal previsión, ha

GENERALITAT
ANDALUSIANA

ADMINISTRACION
DE JUSTICIA

atribuido (art. 8.5) a los Juzgados de lo Contencioso-Administrativo, la competencia para <autorizar la entrada en domicilios y restantes lugares cuyo acceso requiera el consentimiento de su titular, siempre que ello proceda para la ejecución forzosa de actos de la Administración Pública>, conciliando, a través de este medio procesal, el respeto al derecho fundamental a la inviolabilidad del domicilio consagrado en el artículo 18.2 de la Constitución, con el principio de ejecutoriedad de los actos administrativos.

La doctrina del Tribunal Constitucional sobre la materia es la siguiente:

A) La resolución del órgano judicial no es otra cosa que un eslabón más en la cadena o sucesión de actuaciones integrantes del expediente en el que es exigible esa actuación jurisdiccional, puesto que acepta la doctrina que toda ejecución supone la realización de un derecho previamente declarado en un acto, el cual a su vez ha de tener constancia formal inequívoca, certeza de su contenido y de destinatario, que dispense de la necesidad de una previa interpretación de su alcance y de su extensión y que permita su realización inmediata, integrando lo que en suma se conoce como un <título ejecutivo>.

Se exige que el obligado haya conocido el acto mediante su formal notificación, y dispuesto del tiempo suficiente para el cumplimiento voluntario, que no ha realizado, siéndole concedida incluso una nueva oportunidad antes de la adopción de medidas de compulsión (sentencia del TC núm. 137/1985).

B) La función que incumbe al juez en la ejecución administrativa, como garante del derecho fundamental a la inviolabilidad del domicilio (art. 18.2 CE), no debe en modo alguno, reducirse a la de un simple automatismo formal que dejase desprovista aquella función garantizadora de todo análisis valorativo tanto sobre el acto administrativo de cobertura, como sobre el mismo procedimiento de ejecución forzosa que exige la entrada domiciliaria, así como acerca de la eventual afectación de otros derechos fundamentales y libertades públicas derivadas de la ejecutoriedad del acto administrativo.

Tal automatismo es rechazado en los siguientes términos: <Por el contrario, precisamente en virtud de lo dispuesto en dicho precepto constitucional (art. 117.2 CE), la Ley ha atribuido al Juez la función de garantizar el derecho a la inviolabilidad del domicilio frente a la ejecución de los actos administrativos, por lo que antes de imponerle la obligación de autorizar mecánicamente estas entradas, que ninguna garantía ofrecería a los derechos fundamentales, le ha atorgado la potestad de controlar, además de que el interesado es, efectivamente, el titular del domicilio para cuya entrada se solicita la autorización, la necesidad de dicha entrada para la ejecución del acto de la Administración, que éste sea dictado por la autoridad competente, que el acto aparezca fundado en Derecho y necesario para alcanzar

GENERALITAT
VALENCIANA

ADMINISTRACION
DE JUSTICIA

el fin perseguido y, en fin, que no se produzcan más limitaciones que las estrictamente necesarias para la ejecución del acto> (sentencia del TC núm. 76/1992).

Por último, y puesto que el efecto de ejecutoriedad del acto administrativo está fundado en la previa ejecutividad del mismo (arts. 95 y 94 de la LRJ-PAC) en el procedimiento de control de la autorización de entrada, deberá verificarse la ejecutividad del acto cuya ejecución se pretende."

Sentència del Tribunal Superior de Justícia núm. 1052/2002 Granad, Andalucía. Ponent: Sr. Rafael Toledano Cantero. Sala del Contenciós Administratiu, Secció 2a., de 2 de setembre.

QUART.- La sol·licitud d'entrada en el centre reemissor de TV, propietat d'Acció Cultural del País Valencià, s'interessa davant la jurisdicció contenciosa amb l'objectiu de procedir a l'execució forçosa de la mesura provisional de cessament de les emissions a través del Canal 55, amb tecnologia digital, dels programes de televisió pública de Catalunya, dictada en l'Acord d'Incoació de procediment sancionador, per part de la directora general de Promoció Institucional.

Considerant "prima facie" que l'acte administratiu per a l'execució del qual se sol·licita l'entrada, ha sigut dictat per òrgan competent i sense que procedisca l'examen revisor que determine la legalitat de l'acte administratiu de cessament de les emissions, dictat com a mesura provisional, ni el control de la legalitat de l'actuació administrativa; sí que procedix l'**"anàlisi valorativa tant sobre l'acte administratiu de cobertura, com sobre el mateix procediment d'execució forçosa que exigeix l'entrada domiciliària, així com també sobre l'eventual afectació d'altres drets fonamentals i llibertats públiques derivades de l'executorietat de l'acte administratiu"**.

Ens trobem davant la Incoació d'un procediment sancionador, el propòsit d'execució forçosa d'una mesura provisional de cessament de les emissions no autoritzades, dels programes de la televisió pública de Catalunya, des d'un centre reemissor i davant una sol·licitud d'entrada, per a dur a terme l'execució forçosa de l'esmentat cessament, esta mesura resulta desproporcionada, per a l'objectiu perseguit, que no pot ser un altre que **l'assegurament de l'eficàcia de la resolució**, que podria recaure en l'expedient administratiu, d'acord amb el que es disposa en l'article 72 de la Llei 30/92, ja que si es dictara resolució sancionadora, després que s'haja tramitat l'expedient y que es resolga, acordant el tancament de les emissions, este tancament podria dur-se a terme en qualsevol moment.

D'altra banda, no s'aprecia cap dany per a l'interés públic, més enllà de l'intrinsec en l'execució de qualsevol acte administratiu, en el fet que s'emeten programes d'una televisió pública d'una comunitat autònoma, que podrien dur-se a terme mitjançant un conveni entre comunitats autònomes per a permetre l'emissió de programes de les televisions autonòmiques respectives; pel contrari, es veuen afectats drets fonamentals i llibertats

GENERALITAT
VALENCIANA

ADMINISTRACION
DE JUSTICIA

públiques, protegits en l'article 20 de la Constitució Espanyola, com ara el dret a comunicar o rebre informació mitjançant qualsevol mitjà de difusió, dret constitucional que, en la ponderació d'interessos en joc resulta rellevant, ja ens trobem davant una sol·licitud d'entrada per a dur a terme una execució forçosa d'una mesura provisional, dictada en el moment d'inici d'un expedient sancionador, en una matèria com la que ens ocupa, que no resulta l'emissió d'una televisió clandestina, ni l'explotació d'una televisió no autoritzada, amb tecnologia digital terrestre; sinó la retransmissió de les emissions d'una televisió pública autonòmica, mitjançant un centre emissor, sense autorització de la Generalitat Valenciana.

Per tot el que s'ha exposat i raonat, considerant, d'una banda, que no resulta proporcional la sol·licitud d'entrada en domicili, per a l'execució forçosa d'una mesura provisional, acordada en l'acord d'incoació de l'expedient sancionador per emissions no autoritzades, com que no s'acomplix l'exigència que esta execució forçosa de l'acte administratiu siga necessària per a l'assegurament de l'eficàcia de la resolució sancionadora que poguera recaure en l'expedient; i, d'altra banda, que poguera veure's afectat el dret fonamental de comunicar o rebre informació per qualsevol mitjà de difusió, protegit en l'article 20 de la Constitució Espanyola, no procedix concedir l'autorització d'entrada sol·licitada per la directora general de Promoció Institucional de Presidència de la Generalitat Valenciana.

Vistos els articles pertinents i d'altres de general aplicació.

PART DISPOSITIVA. Dispose que no hi ha lloc a l'autorització d'entrada sol·licitada per la Direcció General de Promoció Institucional, en el centre reemissor de TV propietat d'Acció Cultural del País Valencià, situat al cim del Mondúber, a la localitat de Xeresa.

Contra esta resolució cap interposar recurs d'apel·lació en un sol efecte, segons l'article 80.1d) de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

Així ho acorda, ordena i firma la Il·lma. Sra. ESTRELLA BLANES RODRÍGUEZ, magistrada jutgessa titular del Jutjat de Contencions Administratiu núm. 2 de València. En done fe.

GENERALITAT
VALENCIANA